

פרקי אבות

PIRKEI AVOT

A TEXT PACKET FOR ADULT EDUCATION
FALL 2021 - SPRING 2022

—*Rabbi Anthony Fratello*—
Temple Shaarei Shalom

Zoom Login:

Meeting ID: 817 2964 4355

Passcode: TSSADJLC

Class Dates:

October 5, 12, 26

November 2, 9, 16, 30

December 7, 14

January 11, 18, 25

February 1, 8, 15,

March 1, 8, 22

Blessing for Study:

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.

Barukh Atah A' Elokeinu Melekh Ha-Olam Asher Kidshanu B'mitzvotav v'Tzivanu

La'asok b'Divrei Torah.

Blessed are You, Eternal our God, who hallows us with
commandments and commands us to busy ourselves with
words of Torah.

Pirkei Avot Chapter IV

Mishna 1:

א בן זומא אומר, איזהו חכם, הלומד מכל אדם, שנאמר [תהלים קיט],
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי. איזהו גבור, הכובש את יצרו,
שנאמר [משלי טז], טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר. איזהו
עשיר השמח בחלקו, שנאמר [תהלים קכח], יגיע כפיך כי תאכל אשריך
וטוב לך. אשריך, בעולם הזה. וטוב לך, לעולם הבא. איזהו מכבד, המכבד
את הבריות, שנאמר [שמואל א ב], כי מכבדי אכבד ובני יקלו:

Ben Zoma said: Who is wise? The one who learns from everyone, as it is said, “From all who taught me have I gained understanding.”(Ps. 119:99) Who is mighty? The one who subdues his [evil] inclination, as it is said, “He that is slow to anger is better than the mighty; and he that rules his spirit than he that takes a city.”(Prov. 16:32) Who is rich? The one who rejoices in their lot, as it is said, “You shall enjoy the fruit of your labors, you shall be happy and you shall prosper.” (Ps. 128:2) “You shall be happy,” in this world, “And you shall prosper,” in the world to come. Who is honored? The one who honors their fellow human beings as it is said, “For I honor those that honor Me, but those who spurn Me shall be dishonored.” (I Sam. 2:30)

Mishna 2:

ב בן עזאי אומר, הוי רץ למצוה קלה [כבחהמורה], ובורח מן העברה.
שמצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת עברה. ששכר מצוה, מצוה. ושכר
עברה, עברה:

Ben Azzai said: Be quick in performing a minor Mitzvah as in the case of a major one, and flee from transgression. For one Mitzvah leads to another Mitzvah, and transgression leads to another transgression. For the reward for performing a

Mitzvah is another Mitzvah and the reward for committing a transgression is [another] transgression.

Mishna 3:

ג הוא הִיָּה אֹמֵר, אֵל תְּהִי בּוֹ לְכֹל אָדָם, וְאֵל תְּהִי מִפְּלִיג לְכֹל דְּבָר, שְׂאִין לְךָ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׂעָה וְאִין לְךָ דְּבָר שְׂאִין לוֹ מְקוֹם:

He used to say: Do not despise any person, and do not discriminate against anything, for there is no one that has not their hour, and there is no thing that has not its place.

Mishna 4:

ד רַבִּי לְוִיטָס אִישׁ יִבְנֶה אֹמֵר, מְאֹד מְאֹד הָיָה שֹׁפֵל רוּחַ, שְׂתַקֵּת אֲנוּשׁ רַמָּה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא אֹמֵר, כָּל הַמְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם בְּסִתְרָה, נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגִלּוּי. אֶחָד שׁוֹגֵג וְאֶחָד מְזִיד בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

Rabbi Levitas a man of Yavneh said: Be exceeding humble spirit, for the end of man is the worm. Rabbi Yohanan ben Berokah said: Whoever profanes the name of heaven in secret, shall be punished in the open. Unwittingly or wittingly, it is all one in profaning the name.

Mishna 5:

ה רַבִּי יִשְׁמָעֵאל [בְּנֵו] אֹמֵר, הַלּוֹמֵד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמֵּד, מִסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד. וְהַלּוֹמֵד עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת, מִסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לַשְּׂמֹר וּלַעֲשׂוֹת. רַבִּי צְדוּק אֹמֵר, אֵל תַּעֲשֵׂם עֲטָרָה לְהַתְנַדֵּל בָּהֶם, וְלֹא קָרְדִם לְחִפּוֹר בָּהֶם. וְכִךָ הָיָה הַלֵּל אֹמֵר, וּדְאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנְא, חֵלְף. הָא לְמִדָּת, כָּל הַנְּהַנֶּה מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, נוֹטֵל חַיּוֹ מִן הָעוֹלָם:

Rabbi Ishmael his son said: One who learns in order to teach, it is granted to him to study and to teach; But one who learns in order to practice, it is granted to them to learn and to teach and to practice. Rabbi Zadok said: Do not make them a

crown for self-exaltation, nor a spade with which to dig. So too Hillel used to say, “And one that puts the crown to their own use shall perish.” Thus you have learned, anyone who derives worldly benefit from the words of the Torah, removes their life from the world.

Mishna 6:

ו רבי יוסי אומר, כל המכבד את התורה, גופו מכבד על הבריות. וכל המחליל את התורה, גופו מחליל על הבריות:

Rabbi Yose said: Whoever honors the Torah is honored by others, and whoever dishonors the Torah is dishonored by others.

Mishna 7:

ז רבי ישמעאל בנו אומר, החושד עצמו מן הדין, פורק ממנו איבה ונגיל ושבועת שוא. והגם לבו בהוראה, שוטה רשע וגם רוח:

Rabbi Ishmael his son said: He who refrains himself from judgment, rids himself of enmity, robbery and false swearing. But one whose heart is presumptuous in giving a judicial decision, is foolish, wicked and arrogant.

Mishna 8:

ח הוא הוה אומר, אל תהי דן יחידי, שאין דן יחידי אלא אחד. ואל תאמר קבלו דעתי, שהן רשאים ולא אתה:

He used to say: Judge not alone, for none may judge alone save one. And say not “accept my view,” for they are free but not you.

Mishna 9:

ט רבי יונתן אומר, כל המקיים את התורה מעני, סופו לקיימה מעשר. וכל המבטל את התורה מעשר, סופו לבטלה מעני:

Rabbi Jonathan said: Whoever fulfills the Torah out of a state of poverty, in the end will be to fulfill it out of a state of wealth. And whoever discards the Torah out of a state of wealth, in the end will be to discard it out of a state of poverty.

Mishna 10:

י רבי מאיר אומר, הוי ממעט בעסק, ועסוק בתורה. והוי שפל רוח בפני כל אדם. ואם בטלת מן התורה, יש לך בטלים הרבה כנגדך. ואם עמלת בתורה, יש [לו] שכר הרבה לתן לך:

Rabbi Meir said: Engage but little in business, and busy yourself with the Torah. Be of humble spirit before all people. If you have neglected the Torah, you shall have many who bring you to neglect it, but if you have labored at the study of Torah, there is much reward to give unto you

Mishna 11:

יא רבי אליעזר בן יעקב אומר, העושה מצוה אחת, קונה לו פרקליט אחד. והעובר עברה אחת, קונה לו קטיגור אחד. תשובה ומעשים טובים, בתרים בפני הפרענות. רבי יוחנן הסנדלר אומר, כל כנסיה שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים:

Rabbi Eliezer ben Jacob said: One who performs one Mitzvah acquires for themselves one advocate, and one who commits one transgression acquires for themselves one accuser. Repentance and good deeds are a shield against punishment. Rabbi Yochanan Hasandlar said: Every assembly which is for the sake of heaven, will in the end endure; and every assembly which is not for the sake of heaven, will not endure in the end.

Mishna 12:

יב רבי אֶלְעָזָר בֶּן שָׁמוּעַ אוֹמֵר, יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידְךָ חֻבֵּב עָלֶיךָ כְּשֶׁלְּךָ,
וְכְבוֹד חֲבֵרְךָ כְּמוֹרָא רַבָּךְ, וּמוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שְׁמַיִם:

Rabbi Elazar ben Shammua said: Let the honor of your student be as dear to you as your own, and the honor of your colleague as the reverence for your teacher, and the reverence for your teacher as the reverence of heaven.

Mishna 13:

יג רבי יהודה אוֹמֵר, הָיוּ זְהִיר בְּתַלְמוּד, שֶׁשְׁגָגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זְדוֹן. רַבִּי
שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים הֵם, כְּתָר תּוֹרָה וְכְתָר כְּהֻנָּה וְכְתָר מַלְכוּת,
וְכְתָר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיהֶן:

Rabbi Judah said: Be careful in study, for an error in study counts as deliberate sin. Rabbi Shimon said: There are three crowns: the crown of Torah, the crown of priesthood, and the crown of royalty. But, the crown of a good name supersedes them all.

Mishna 14:

יד רבי נְהוֹרַאי אוֹמֵר, הָיוּ גוֹלָה לְמָקוֹם תּוֹרָה וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהִיא תְּבוּא
אֲחֵרֶיךָ, שֶׁחֲבֵרֶיךָ יִקְיְמוּהָ בְיָדְךָ. וְאֵל בִּינְתָךְ אֵל תִּשְׁעֵן:

Rabbi Nehorai said: Go as a [voluntary] exile to a place of Torah and say not that it will come after you, for [it is] your fellow [student]s who will make it permanent in your hand and, “Do not rely upon your own understanding.”(Prov. 3:5)

Mishna 15:

טו רבי ינאי אוֹמֵר, אֵין בְּיַדְנוּ לֹא מִשְׁלֹת הַרְשָׁעִים וְאֵף לֹא מִיִּסּוּרֵי
הַצַּדִּיקִים. רַבִּי מֵתִיָּא בֶּן חֲרִישׁ אוֹמֵר, הָיוּ מַקְדִּים בְּשָׁלוֹם כָּל אָדָם. וְהָיוּ זָנְבֵי
לְאַרְיוֹת, וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים:

Rabbi Yannai said: It is not in our hands [to explain the reason] either of the security of the wicked, or even of the afflictions of the righteous. Rabbi Mathia ben Harash said: Upon meeting people, be the first to extend greetings. Be a tail unto lions, and not a head unto foxes.

Mishna 16:

טו רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא. התקן עצמך בפרוזדור, כדי שתכניס למרקלין:

Rabbi Jacob said: This world is like a vestibule before the world to come. Prepare yourself in the vestibule, so that you may enter the banqueting-hall.

Mishna 17:

יז הוא היה אומר, יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא. ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה:

He used to say: More precious is one hour in repentance and good deeds in this world, than all the life of the world to come. And more precious is one hour of the tranquility of the world to come, than all the life of this world.

Mishna 18:

יח רבי שמעון בן אלעזר אומר, אל תרצה את חברך בשעת כעסו, ואל תנחמנו בשעה שמתו מטל לפניו, ואל תשא לו בשעת נדרו, ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו:

Rabbi Shimon ben Elazar said: Do not try to appease your friend during an hour of anger; nor comfort them at the hour while their dead still lies before them; Nor question them at the hour of a vow; Nor strive to see them in the hour of their disgrace.

Mishna 19:

יט שמואל הקטן אומר, [משלי כד] בנפל אויביך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך, פן יראה יי ורע בעיניו והשיב מעליו אפו:

Shmuel Hakatan said: “If your enemy falls, do not exult; if they trip, let your heart not rejoice, lest the Eternal One see it and be displeased, and avert God’s wrath from them [to you].”(Prov. 24:17)

Mishna 20:

כ אלישע בן אבויה אומר, הלומד ילד למה הוא דומה, לדיו כתובה על נייר חדש. והלומד זקן למה הוא דומה, לדיו כתובה על נייר מחוק. רבי יוסי בר יהודה איש כפר הבבלי אומר, הלומד מן הקטנים למה הוא דומה, לאוכל ענבים קהות ושותה יין מגתו. והלומד מן הזקנים למה הוא דומה, לאוכל ענבים בשולות ושותה יין ישן. רבי אומר, אל תסתכל בקנקן, אלא במה שיש בו. יש קנקן חדש מלא ישן, וישן שאפלו חדש אין בו:

Elisha ben Abuyah said: One who learns when a child, to what might they be compared? To ink written upon a new writing sheet. And one who learns when old, to what is mighty they be compared? To ink written on a rubbed writing sheet. Rabbi Yose ben Judah a man of Kfar Ha-babli said: One who learns from the young, to what might they be compared? To one who eats unripe grapes, and drinks wine from the vat. And one who learns from the old, to what might they be compared? To one who eats ripe grapes, and drinks old wine. Rabbi said: Don’t look at the container but at that which is in it: A new container may be full of old wine, and an old [container] may not even be filled with new [wine].

Mishna 21:

כא רבי אלעזר הקפר אומר, הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם:

Rabbi Elazar Ha-kappar said: Envy, lust, and [the desire for] honor drive a person out of the world.

Mishna 22:

כב הוא הִיָּה אוֹמֵר, הַיְלוּדִים לָמוֹת, וְהַמֵּתִים לְהַחְיֹת, וְהַחַיִּים לְדוֹן. לֵידַע
לְהוֹדִיעַ וְלַהֲנַדֵּעַ שֶׁהוּא אֵל, הוּא הַיּוֹצֵר, הוּא הַבּוֹרֵא, הוּא הַמְּבִיֵּן, הוּא הַדִּיֵּן,
הוּא עֵד, הוּא בַּעַל דִּין, וְהוּא עֵתִיד לְדוֹן. בְּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין לְפָנָיו לֹא עוֹלָה
וְלֹא שִׁבְחָה וְלֹא מַשׂוֹא פָּנִים וְלֹא מִקַּח שוֹחַד, שֶׁהַכֹּל שָׁלוֹ. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפָנֵי
הַחֲשׁוֹבֵן. וְאֵל יִבְטִיחֶךָ יִצְרָךְ שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ, שֶׁעַל כְּרַחֲךָ אִתָּה
נוֹצֵר, [וְעַל כְּרַחֲךָ אִתָּה נוֹלָד], וְעַל כְּרַחֲךָ אִתָּה חַי, וְעַל כְּרַחֲךָ אִתָּה מֵת, וְעַל
כְּרַחֲךָ אִתָּה עֵתִיד לְתַן דִּין וְחֲשׁוֹבֵן לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא:

He used to say: The ones who were born are to die, and the ones who have died are to be brought to life, and the ones brought to life are to be judged; So that one may know, make known, and have the knowledge that the Eternal is God. God is the designer, God is the creator, God is the discerner, God is the judge, God is the witness, God is the complainant, and that God will summon to judgment. Blessed be God, before Whom there is no iniquity, nor forgetting, nor respect of persons, nor taking of bribes, for all is God's. And know that all is according to the reckoning. And let not your impulse assure thee that the grave is a place of refuge for you; for against your will were you formed, against your will were you born, against your will you live, against your will you will die, and against your will you will give an account and reckoning before the Sovereign of Sovereigns, the Holy One, blessed be God.

Pirkei Avot Chapter V

Mishna 1:

א בעשרה מאמרות נברא העולם. ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות, ולתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות:

With ten utterances the world was created. And what does this teach, for surely it could have been created with one utterance? But this was so in order to punish the wicked who destroy the world that was created with ten utterances, and to give a good reward to the righteous who maintain the world that was created with ten utterances.

Mishna 2:

ב עשרה דורות מאדם ועד נח, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול. עשרה דורות מנח ועד אברהם, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין, עד שבא אברהם וקבל [עליו] שכר בלם:

[There were] ten generations from Adam to Noah, in order to make known God's long-suffering; for all those generations kept on provoking God, until the Eternal brought upon them the waters of the flood. [There were] ten generations from Noah to Abraham, in order to make known God's long suffering; for all those generations kept on provoking God, until Abraham, came and received the reward of all of them.

Mishna 3:

ג עֲשָׂרָה נְסִיּוֹנוֹת נִתְּנָסָה אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְעָמַד בְּבָלָם, לְהוֹדִיעַ
בְּמָה חִבָּתוֹ שֶׁל אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם:

With ten trials was Abraham, our father (may he rest in peace), tried, and he with-
stood them all; to make known how great was the love of Abraham, our father
(peace be upon him).

Mishna 4:

ד עֲשָׂרָה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְעֲשָׂרָה עַל הַיָּם. [עֲשָׂרָה מְכוֹת הָבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְעֲשָׂרָה עַל הַיָּם]. עֲשָׂרָה נְסִיּוֹנוֹת נִסּוּ
אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר, שֶׁנֶּאֱמַר [בַּמִּדְבָּר יֵד], וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה
עֲשָׂרָה פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:

Ten miracles were wrought for our ancestors in Egypt, and ten at the sea. Ten
plagues did the Holy one, blessed be God, bring upon the Egyptians in Egypt and
ten at the sea. [With] ten trials did our ancestors try God, blessed be God, as it is
said, “And they have tried Me these ten times and they have not listened to my
voice.”(Num. 14:22)

Mishna 5:

ה עֲשָׂרָה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לֹא הִפְיִלָה אִשָּׁה מֵרֵיחַ בֶּשֶׂר
הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא הִסְרִיחַ בֶּשֶׂר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם, וְלֹא נִרְאָה זָבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים,
וְלֹא אָרַע קָרִי לְכַהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא כָּבוּ גַּשְׁמִים אֵשׁ שֶׁל עֲצֵי
הַמַּעֲרֵכָה, וְלֹא נִצְחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֶשֶׂן, וְלֹא נִמְצָא פְּסוּל בְּעֵמֶד וּבִשְׂתֵי
הַלָּחֶם וּבְלָחֶם הַפָּנִים, עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רוּחִים, וְלֹא הִזִּיק נָחַשׁ
וְעִקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם מֵעוֹלָם, וְלֹא אָמַר אָדָם לְחַבְרוֹ צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאֵלַיִן
בִּירוּשָׁלַיִם:

Ten wonders were wrought for our ancestors in the Temple: [1] no woman miscar-
ried from the odor of the sacred flesh; [2] the sacred flesh never became putrid;

[3] no fly was ever seen in the slaughterhouse; [4] no emission occurred to the high priest on the Day of Atonement; [5] the rains did not extinguish the fire of the woodpile; [6] the wind did not prevail against the column of smoke; [7] no defect was found in the *Omer*, or in the two loaves, or in the showbread; [8] the people stood pressed together, yet bowed down and had room enough; [9] never did a serpent or a scorpion harm anyone in Jerusalem; [10] and no one said to a companion, “This place is too congested for me to lodge overnight in Jerusalem.”

Mishna 6:

ו עֲשָׂרָה דְבָרִים נִבְרָאוּ בְעֶרְבַ שְׁבֻת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְאֵלוֹ הֵן, פִּי הָאָרֶץ, וּפִי הַבְּאֵר, וּפִי הָאֵתוֹן, וְהַקֶּשֶׁת, וְהַמָּן, וְהַמָּטָה, וְהַשְּׁמִיר, וְהַכֶּתֵב, וְהַמְּכַתֵּב, וְהַלְוִיחֹת. וַיֵּשׁ אֹמְרִים, אֵף הַמְּזִיקִין, וְקַבּוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ. וַיֵּשׁ אֹמְרִים, אֵף צָבַת בְּצָבַת עֲשׂוּיָהּ:

Ten things were created on the Eve of the [first] Sabbath at twilight, and these are they: [1] the mouth of the earth, [2] the mouth of the well, [3] the mouth of the donkey, [4] the rainbow, [5] the *Manna*, [6] the staff [of Moses], [7] the *Shamir*, [8] the letters, [9] the writing, [10] and the tablets. And some say: Also the demons, the grave of Moses, and the ram of Abraham, our father. And some say: And also the first set of tongs, made with tongs.

Mishna 7:

ז שְׁבַע דְבָרִים בְּגִלְמֵ וּשְׁבַע בְּחָכְמָה. חָכָם אֵינוֹ מְדַבֵּר בְּפָנָיו מִי שֶׁהוּא גָדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה וּבְמִנְיָן, וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ, וְאֵינוֹ נִבְהַל לְהַשִּׁיב, שׁוֹאֵל כְּעִנְיָן וּמַשִּׁיב כְּהִלְכָה, וְאוֹמֵר עַל רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן, וְעַל מַה שֶׁלֹּא שָׁמַע, אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי, וּמוֹדָה עַל הָאֵמֶת. וְחַלּוּפֵיהֶן בְּגִלְמֵ:

[There are] seven things [characteristic] in a clod (Golem), and seven in a wise person: A wise person does not speak before one who is greater in wisdom, And does not break into his fellow's speech; And is not hasty to answer. The wise one

asks what is relevant, and answers to the point. The wise one speaks of the first [point] first, and of the last [point] last; And concerning that of which they have not heard, they says, " have not heard." The wise one acknowledges the truth, and the reverse of these [are characteristic] in a clod.

Mishna 8:

ח שבעה מיני פְּרַעֲנוֹת בָּאִין לְעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גּוֹפֵי עֲבֵרָה. מִקְצָתָן מֵעֲשָׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מֵעֲשָׂרִין, רָעַב שֶׁל בְּצֻרַת בָּאָה, מִקְצָתָן רַעֲבִים וּמִקְצָתָן שְׁבַעִים. גָּמְרוּ שְׁלֵא לְעֵשֶׂר, רָעַב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּצֻרַת בָּאָה. וְשְׁלֵא לְטוֹל אֶת הַחֻלָּה, רָעַב שֶׁל פְּלִיָּה בָּאָה. דְּבַר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה שְׁלֵא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׁבִיעִית. חָרַב בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲנּוֹי הַדִּין, וְעַל עוֹת הַדִּין, וְעַל הַמּוֹרִים בְּתוֹרָה שְׁלֵא כְּהֻלְכָה:

Seven kinds of punishment come to the world for seven categories of transgression: When some of them give tithes, and others do not give tithes, a famine from drought comes some go hungry, and others are satisfied. When they have all decided not to give tithes, a famine from tumult and drought comes; [When they have, in addition, decided] not to set apart the dough-offering, an all-consuming famine comes. Pestilence comes to the world for sins punishable by death according to the Torah, but which have not been referred to the court, and for neglect of the law regarding the fruits of the sabbatical year. The sword comes to the world for the delay of judgment, and for the perversion of judgment, and because of those who teach the Torah not in accordance with the accepted law.

Mishna 9:

ט חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שָׁוְא, וְעַל חִלּוּל הַשֵּׁם. גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְעַל גְּלוֹי עֲרִיזוֹת, וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל הַשְּׂמֵטת הָאָרֶץ. בָּאֲרֻבָּעָה פְּרָקִים הַדְּבַר מִתְּרַבָּה. בְּרַבִּיעִית, וּבְשִׁבְעִית, וּבְמוֹצָאי שְׁבִיעִית, וּבְמוֹצָאי הַחֹג שְׁבֻכָּל שָׁנָה וְשָׁנָה. בְּרַבִּיעִית, מִפְּנֵי מֵעֵשֶׂר

עָנִי שְׁבַשְׁלִישִׁית. בַּשְּׁבִיעִית, מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שְׁבַשְׁשִׁית. וּבְמוֹצְאֵי שְׁבִיעִית,
מִפְּנֵי פְרוֹת שְׁבִיעִית. וּבְמוֹצְאֵי הַחֹג שְׁבַכְל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִפְּנֵי גִזְל מִתְּנוֹת
עָנִיִּים:

Wild beasts come to the world for swearing in vain, and for the profanation of the Name. Exile comes to the world for idolatry, for sexual sins and for bloodshed, and for [transgressing the commandment of] the [year of the] release of the land. At four times pestilence increases: in the fourth year, in the seventh year and at the conclusion of the seventh year, and at the conclusion of the Festival (Sukkot) in every year. In the fourth year, on account of the tithe of the poor which is due in the third year. In the seventh year, on account of the tithe of the poor which is due in the sixth year; At the conclusion of the seventh year, on account of the produce of the seventh year; And at the conclusion of the Feast (Sukkot) in every year, for robbing the gifts to the poor.

Mishna 10:

י אַרְבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם. הָאוֹמֵר שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שִׁלְךָ, זֶה מְדָה בִּינוּנִית. וַיֵּשׁ
אוֹמְרִים, זֶה מִדַּת סְדוּם. שְׁלִי שִׁלְךָ וְשִׁלְךָ שְׁלִי, עִם הָאָרֶץ. שְׁלִי שִׁלְךָ וְשִׁלְךָ
שִׁלְךָ, חֶסֶד. שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי, רָשָׁע:

There are four types of character in human beings: One that says: “Mine is mine, and yours is yours:” this is a commonplace type; and some say this is a Sodom-type of character. [One that says:] “Mine is yours and yours is mine:” is an unlearned person (Am Ha-Aretz); [One that says:] “Mine is yours and yours is yours:” is a pious person. [One that says:] “Mine is mine, and yours is mine:” is a wicked person.

Mishna 11:

יֵא אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדַעוֹת. נוֹחַ לְכַעוֹס וְנוֹחַ לְרִצּוֹת, יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ, קָשָׁה
לְכַעוֹס וְקָשָׁה לְרִצּוֹת, יֵצֵא הַפְסְדוֹ בְּשְׂכָרוֹ קָשָׁה לְכַעוֹס וְנוֹחַ לְרִצּוֹת חֶסֶד.

נזח לבעוס וקשה לרצות רשע:

There are four kinds of temperaments: Easy to become angry, and easy to be appeased: the gain disappears in the loss. Hard to become angry, and hard to be appeased: the loss disappears in the gain. Hard to become angry and easy to be appeased: a pious person. Easy to become angry and hard to be appeased: a wicked person.

Mishna 12:

יב ארבע מדות בתלמידים. מהר לשמוע ומהר לאבד, יצא שכרו בהפסדו. קשה לשמוע וקשה לאבד, יצא הפסדו בשכרו. מהר לשמוע וקשה לאבד, חכם. קשה לשמוע ומהר לאבד, זה חלק רע:

There are four types of disciples: Quick to comprehend, and quick to forget: the gain disappears in the loss. Slow to comprehend, and slow to forget: the loss disappears in the gain. Quick to comprehend, and slow to forget: such is a wise person. Slow to comprehend, and quick to forget, this is an evil portion.

Mishna 13:

יג ארבע מדות בנותני צדקה. הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים, עינו רעה בשל אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן, עינו רעה בשל. יתן ויתנו אחרים, חסיד. לא יתן ולא יתנו אחרים, רשע:

There are four types of charity givers. One who wishes to give, but that others should not give: this one's eye is evil to that which belongs to others. One who wishes that others should give, but that they themselves should not give: this one's eye is evil towards that which is their own. One who wishes that they themselves should give, and that others should give: this is a pious person. One who desires that they themselves should not give and that others too should not give: such is a wicked person.

Mishna 14:

יֵד אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכֵי לְבֵית הַמִּדְרָשׁ. הוֹלֵךְ וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה, שֹׁכֵר הַלִּיכָה בְּיָדוֹ. עוֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ, שֹׁכֵר מַעֲשֵׂה בְּיָדוֹ. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה, חָסִיד. לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה, רָשָׁע:

There are four types among those who frequent the study-house (Beit Midrash): One who attends but does not practice: such receives a reward for attendance. One who practices but does not attend: such receives a reward for practice. One who attends and practices: such is a pious man. One who neither attends nor practices: such is a wicked person.

Mishna 15:

טו אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבֵים לְפָנֵי חֲכָמִים. סֻפּוֹג, וּמְשַׁפֵּךְ, מְשַׁמְרֵת, וְנִפְהָ. סֻפּוֹג, שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַבֵּל. מְשַׁפֵּךְ, שֶׁמְכַנְסִים בּוֹ וּמוֹצִיא בּוֹ. מְשַׁמְרֵת, שֶׁמוֹצִיאָה אֶת הַיַּיִן וְקוֹלֶטֶת אֶת הַשְּׂמָרִים. וְנִפְהָ, שֶׁמוֹצִיאָה אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלֶטֶת אֶת הַסֵּלֶת:

There are four types among those who sit before the sages: a sponge, a funnel, a strainer and a sieve. A sponge, soaks up everything; A funnel, takes in at one end and lets out at the other; A strainer, which lets out the wine and retains the lees; A sieve, which lets out the coarse meal and retains the choice flour.

Mishna 16:

טז כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר, בְּטֵל דָּבָר, בְּטֵל דָּבָר. בְּטֵלָה אֲהָבָה. וְשֵׂאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר, אֵינָה בְטֵלָה לְעוֹלָם. אֵיזוֹ הִיא אֲהָבָה הַתְלוּיָה בְּדָבָר, זֶה אֲהָבַת אֲמֹנּוֹן וְתָמָר. וְשֵׂאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר, זֶה אֲהָבַת דָּוִד וְיֵהוֹנָתָן:

All love that depends on a something, [when the] thing ceases, [the] love ceases; and [all love] that does not depend on anything, will never cease. What is an example of love that depended on a something? Such was the love of Amnon for

Tamar. And what is an example of love that did not depend on anything? Such was the love of David and Jonathan.

Mishna 17:

יז כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים, זו מחלוקת הלל ושמאי. ושאינה לשם שמים, זו מחלוקת קרח וכל עדתו:

Every dispute that is for the sake of Heaven, will in the end endure; But one that is not for the sake of Heaven, will not endure. What is an example of a dispute that is for the sake of Heaven? The dispute between Hillel and Shammai. And what is an example of a dispute that was not for the sake of Heaven? Such was the dispute of Korah and all his congregation.

Mishna 18:

יח כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו. וכל המחטיא את הרבים, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו, שנאמר [דברים לג], צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל. ירבעם חטא והחטיא את הרבים, חטא הרבים תלוי בו, שנאמר [מלכים א טו], על חטאות ירבעם [בן נבט] אשר חטא ואשר החטיא את ישראל:

Whoever causes the multitudes to be righteous, sin will not occur on their account; And whoever causes the multitudes to sin, they do not give one the ability to repent. Moses was righteous and caused the multitudes to be righteous, [therefore] the righteousness of the multitudes is hung on him, as it is said, “He executed the Eternal One’s righteousness and God’s decisions with Israel.”(Deut. 33:21) Jeroboam sinned and caused the multitudes to sin, [therefore] the sin of the multitudes is hung on him, as it is said, “For the sins of Jeroboam which he sinned, and which he caused Israel to sin thereby.”(I Kings 15:30)

Mishna 19:

יט כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו, אוכלין בעולם הזה ונוחלין בעולם הבא, שנאמר [משלי ת], להנחיל אהבי יש, ואצרתיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת, שנאמר [תהלים נה], ואתה אלהים תורידם לבאר שחת, אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך:

Whoever possesses these three things, such is of the disciples of Abraham, our father; and [whoever possesses] three other things, such is of the disciples of Balaam, the wicked. A good eye, a humble spirit, and a moderate appetite; this one is of the disciples of Abraham, our father. An evil eye, a haughty spirit, and a limitless appetite; this one is of the disciples of Balaam, the wicked. What is the difference between the disciples of Abraham, our father, and the disciples of Balaam, the wicked? The disciples of Abraham, our father, enjoy this world, and inherit the world to come, as it is said, "I will endow those who love Me with substance, I will fill their treasuries."(Prov. 8:21) But the disciples of Balaam, the wicked, inherit *Gehenna*, and descend into the nethermost pit, as it is said, "For you, O God, will bring them down to the nethermost pit those murderous and treacherous men; they shall not live out half their days; but I trust in You."(Ps. 55:24)

Mishna 20:

כ יהודה בן תימא אומר, הוי עז בנמר, וקל בנשר, ורין בצבי, וגבור כארי לעשות רצון אביד שבשמים. הוא היה אומר, עז פנים לגיהנם, ובשפת פנים לגן עדן. יהי רצון מלפניך יי אלהינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

Judah ben Tema said: Be strong as a leopard, and swift as an eagle, and fleet as a gazelle, and brave as a lion, to do the will of your God who is in Heaven. He used to say: The arrogant is headed for *Gehenna* and the blushing for the garden of Eden. May it be Your will, O Eternal our God, that Your city be rebuilt speedily in our days and set our portion in the studying of Your Torah.

Mishna 21:

כא הוא הָיָה אוֹמֵר, בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא, בֶּן עֶשְׂרִי לְמִשְׁנָה, בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְמִצְוֹת, בֶּן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה לְתַלְמוּד, בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְחֻפָּה, בֶּן עֶשְׂרִים לְרִדּוֹף, בֶּן שְׁלֹשִׁים לְכַתֵּב, בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, בֶּן חֲמֵשִׁים לְעֵצָה, בֶּן שִׁשִּׁים לְזִקְנָה, בֶּן שִׁבְעִים לְשִׁיבָה, בֶּן שְׁמוֹנִים לְגִבּוֹרָה, בֶּן תִּשְׁעִים לְשׁוּחַ, בֶּן מֵאָה כְּאֵלוֹ מֵת וְעֹבֵר וּבָטֵל מִן הָעוֹלָם:

He used to say: At five years of age the study of Scripture; At ten the study of Mishnah; At thirteen subject to the Mitzvot; At fifteen the study of Talmud; At eighteen the bridal canopy; At twenty for pursuit [of livelihood]; At thirty the peak of strength; At forty wisdom; At fifty able to give counsel; At sixty old age; At seventy fullness of years; At eighty the age of “strength;” At ninety a bent body; At one hundred, as good as dead and gone completely out of the world.

Mishna 22:

כב בֶּן בַּג בַּג אוֹמֵר, הִפְךָ בָּהּ וְהִפְךָ בָּהּ, דְּכִלָּא בָּהּ. וּבָהּ תִּתְחַזֵּי, וְסִיב וּבְלָהּ בָּהּ, וּמִנָּה לָא תִזּוּעַ, שְׂאִין לָךְ מִדָּה טוֹבָה הִימְנָה:

Ben Bag Bag said: Turn it over, and [again] turn it over, for all is therein. And look into it; And become gray and old therein; And do not move away from it, for you have no better portion than it.

Mishna 23:

כג פן הא הא אומר, לפום צערא אגרא:

Ben He He said: According to the labor is the reward.